

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVII. évfolyam 6. szám. 2016. március 15.

Ára 0,80 lej

Áldott húsvéti ünnepet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Jézust nem lehet elrejteni

Máté 28,9–15

Húsvét reggelén a sírhoz kimenő asszonyok találkoznak egy Istentől küldött személlyel, egy angyallal, aki tudatja velük a történeteket. De nem az asszonyok a feltámadás igazi tanúi, hanem a katonák, akiket a főpapok rendelték ki a sír őrzésére, mivel emlékeztek arra, hogy Jézus még életében megmondta: harmadnapon fel fog támadni.

A pontos valóságot a maga teljességében talán már soha nem tudjuk meg itt a Földön. Ami itt történt, annak egy részéről, a feltámadás mikéntjéről az őrség tagjai jelentést tesznek a főpapoknak, de hogy mit mondhattak a katonák, arról semmit sem tud a szentíró, mert pénzzel örökre elhallgattatták őket.

Attila hun király sírját, a legenda szerint, azért nem tudjuk, hogy hol van, mert a temetést végzőket egytől egyig megölték. Ez a történelem folyamán sokszor előfordult, hogy eltették láb alól a tanúkat, és az iratokat titkosították.

Kató Béla püspök

(Folytatása a 3. oldalon)

Leon Bonnat: Jézus feltámasztja Lázárt

A fiatalok az egyház jövőjét jelentik

Kilencvenöt éves az erdélyi IKE

Az Ifjúsági Keresztyén Egyesület (IKE) megalakulásának 95. évfordulóját ünnepelték nemrég a Protestáns Teológiai Intézet dísztermében. Az ünnepségen felelevenítették a két világháború közötti időszak nehéz éveit, az ifjak útkereséseit, az 1990-es változások által adódott új lehetőségeket, és megszólaltak azok az ifjak is, akik az Erdélyi IKE elmúlt 25 évének elnökei voltak.

Az eseményen az ikés fiatalok emléktáblát leplezték le a szervezet 95. évére emlékezve

Nyolcvanöt évvel ezelőtt, 1921 februárjában a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetből indult útjára az Erdélyi IKE. A szervezők ezért választották a megemlékezés színhelyéül a teológia dísztermét.

Az egybegyűlt ünneplőket és fiatalokat Kató Béla püspök köszöntötte, aki kijelentette: *Kós Károly Kiáltó szó című írása a trianoni traumát követően Erdély minden társadalmi rétegéhez szólt, így a fiatalokhoz is, akiknek az IKE-be való tömörülése a fiatalok feltámadását jelentette. Nemcsak akkor, most is szükséges megtalálni a szót az ifjakkal, hiszen munkájuk és jelenlétük az egyház jövőjét jelenti* – hangsúlyozta a püspök.

Az IKE a két világháború között az ifjúság körében fejtette ki igen szükséges missziói tevékenységét: Isten Igéjének terjesztését a fiatalok körében. „Ha a történelmi időszakokat nézzük, soha nem volt egyszerű ez a feladat, de annál szükségesebb és fontosabb. Hiszem, sok áldással jár ez a munka, hiszen az erdélyi magyar református fiataloknak reményt adott, és legtöbbször utat mutatott még a legnehezebb időkben is” – mondta Tussay Szilárd, az Erdélyi Református Egyházkerület ifjúsági referense.

Somogyi Botond

(Folytatása a 8. oldalon)

Tanulságos igék

A jövődőről (V.)

„Aki a trónon ült, ezt mondta: íme mindent újjá teszek. Így szólt: írd meg, mert ezek a beszédek megbízhatók és igazak.” (Jel 21,5)

Húsvétot ünnepeelve beszéljünk Isten megújító munkájáról, amit Ő a végső jövőben fog elvégezni. János, a magányos száműzött, Pátmosz szigetén sokféle üzenetet hallott a jelenről és a jövődőről. E fejezetben azonban maga az örökkévaló Isten szólal meg. Most első alkalommal a Jelenések könyvében. Úgy mutatkozik be, mint Alfa és Ómega – ezek a görög ábécé első és utolsó betűi. Ennek a lényege, hogy Isten a dolgok Teremtője és Bevégezője. Ő, aki az első szót kimondta a teremtéskor, most az újjáteremtéskor kimondja az utolsó szót is. Átfogja az egész világot és a történelmet. A jövőt nem az határozza tehát meg, amit emberek mondanak, hanem az lesz, amit Isten tesz.

A Jelenések könyvében sokszor van szó a királyi székről. Ez mindig azt jelenti, hogy Isten uralkodik. Vagyis az ember nem a sorsnak van kiszolgáltatva. Ez az üldözött gyülekezet számára csodálatos vigasztalást jelent. János itt azt a feladatot kapja, hogy az ég és föld újjáteremtéséről szóló igéket írja meg. Ez az evangélium lényege: minden újjá lesz! Mi ezt hit által szívünkbe fogadjuk. Amit Isten mond, az megbízható, arra lehet építeni. Az új ég és új föld látomása arra bátorít minket: álljunk meg a hitben és Isten szolgálatában ott, ahova Isten állított minket. Ez annyira bizonyos, hogy az ige már azt mondja: megtörtént! Ugyanaz a szó van itt, ami utolsóként elhangzott Jézus ajkán a kereszten: elvégeztetett! A Golgota keresztjén Jézus elvégezte a megváltás művét. S most ő, mint megfeszített és feltámadott Úr, azon fáradozik, hogy ezt a dicső jövődőt megalósítsa.

Engedjük el a bűnt

Az őserdők dzsungelében különös csapdát állítanak a majmok megfogására. Egy tartályba – amelynek nyílása olyan keskeny, hogy csak egy kéz férhet be rajta – mogyorót tesznek. Ez odacsalogatja a majmokat. Amikor egyikük belenyúl kezével a tartályba megmarkolva a mogyorót, próbálja kihúzni a kezét. Mindhiába. A kéz és így maga a majom is csapdába esik. A zajra felfigyelve jön a csapdát állító vadász, hogy a majmot megfogja. Az

Isten tud igazán újat teremteni. Erről már a próféták is sokat beszéltek, amikor újszövetségről, új teremtésről szólnak. Ám Isten gyökeres változásról, teljes megújulásról beszél. Különös az, hogy az ég megújulásáról is hallunk. Hogy értsük ezt? Hisz a mennyben már minden tökéletes. Itt azonban arra a mennyre kell gondolnunk, ahol a Sátán és angyalai fellázadtak Isten ellen. A bűn még a mennyre is kiterjedt, ezért a mennynek is megújulásra van szüksége.

Az is különös, hogy a föld és az ég egy lesz, mert a menny leszáll a földre. Isten maga jön, hogy a földön lakozzon, hogy népével legyen. Ez már karácsonykor elkezdődött, amikor Krisztus eljött alázatban, de most örök karácsony lesz. Meg kell látnunk, különös egybeesés van a Biblia első két fejezete és e fejezet között. Tulajdonképpen az elveszített paradicsom tér vissza a földre. Ám van különbség is: a Biblia első lapjain egy kertről van szó, itt a jövődőt egy város ábrázolja ki. Az sem véletlen, hogy ezt Jeruzsálemnek hívják. Ebben ott van az a reménység, hogy Izráel népe, az idősebb testvér is meg fog térni. A város jellemzője a fény és az ünneplés. A Völegény ünnepe elkezdődik. Ez a város teljes ellentéte Babilonnak, amit a Jelenések könyve a Nagy Paráznának nevez. Az Új Jeruzsálem azonban az Isten menyasszonya. Olyan dicsőséges dolgok ezek, amiket mi alig tudunk felfogni. Hisz itt nem csak arról van szó, hogy a megváltott bűnös hazaérkezik. Sokkal több van itt, mégpedig az, hogy Isten nem nyugszik addig, amíg mindent újjá nem teremt, míg az Ő dicsősége mindent be nem tölt.

Ez a teljes megújítás azt is jelenti: a bűn és következményei örökre eltűnnek. Gonosz hatalmak, nyugtalanság és nyomorúság már nem lesz. Most ezek még mind jelen vannak, még sok szenvedést kell elhordoznunk, könnyek peregnek szemünkből, de Isten ezeket mind le fogja törölni. Ő már most végzi újjáteremtő munkáját. És mi már most ebből a hitből élhetünk. Igéje és Szentleke által újjászül minket. Aki Krisztusban van, az új teremtés. De ennek naponta fel kell vennie a harcot az őember, a gonosz ellen. Isten újjáteremtő munkájának jelei ott vannak a gyülekezetben és e világban is. Akkor is, ha ezek a jelek még töredékesek. Vigyáznunk kell arra, hogy ezt az új világot ne úgy képzeljük el, mint egy lassú megújulási folyamat végét, hogy ez a világ egyre jobb lesz, míg végre egészen megújul. A Biblia ilyesmire nem tud. Az is világos, ezt az újjáteremtést megelőzi az Antikrisztus eljövetele, a gonosz-

pedig csak úgy menekülhetne, ha elengedné a zsákmányt.

Vajon nem hasonlítunk viselkedésünkben e majmokra, amikor nem akarjuk elengedni bűnös múltunkat? Különböző okokat találunk ki, és közben nem vesszük észre, hogy így saját magunkat is rabokká tesszük.

Engedjük el a bűnt, tegyük szabaddá azt, aki vétett ellenünk. Ezáltal mi is szabadok leszünk.

Bányai László

Bibliaolvasó kalauz

Április

1.	P	5Móz 2,26–37	Jel 2,8–11
2.	Szo	5Móz 3	Jel 2,12–17
3.	V	5Móz 4,1–24	Jel 2,18–29
4.	H	5Móz 4,25–49	Jel 3,1–6
5.	K	5Móz 5,1–21	Jel 3,7–13
6.	Sze	5Móz 5,22–33	Jel 3,14–22
7.	Cs	5Móz 6	Jel 4
8.	P	5Móz 7	Jel 5,1–10
9.	Szo	5Móz 8	Jel 5,11–14
10.	V	5Móz 9	Jel 6,1–8
11.	H	5Móz 10	Jel 6,9–17
12.	K	5Móz 11	Jel 7,1–8
13.	Sze	5Móz 12,1–19	Jel 7,9–17
14.	Cs	5Móz 12,20–31	Jel 8,1–6
15.	P	5Móz 13	Jel 8,7–13
16.	Szo	5Móz 14	Jel 9,1–12
17.	V	5Móz 15	Jel 9,13–21
18.	H	5Móz 16	Jel 10,1–7
19.	K	5Móz 17	Jel 10,8–11
20.	Sze	5Móz 18	Jel 11,1–14
21.	Cs	5Móz 19	Jel 11,15–19
22.	P	5Móz 20	Jel 12
23.	Szo	5Móz 21	Jel 13,1–10
24.	V	5Móz 22,1–12	Jel 13,11–18
25.	H	5Móz 22,13–23,1	Jel 14,1–13
26.	K	5Móz 23,2–26	Jel 14,14–20
27.	Sze	5Móz 24	Jel 15
28.	Cs	5Móz 25	Jel 16
29.	P	5Móz 26	Jel 17
30.	Szo	5Móz 27	Jel 18

ság megsokasodása. Ezért vigyáznunk és lássuk az óriási különbséget, ami a régi és az új ég és föld között lesz. Aki újjászületik, az érzékeli, hogy mennyire gyökeresen más az új élete, mint a régi volt.

A gyakorlati kérdésünk: mit jelent ez ma nekem, hogyan határozza meg életemet? Úgy, hogy e jövődőt hitem egy pillanatra sem tévesztheti szem elől. Ugyanakkor a jövőt nem szenderegve, andalogva nyerjük meg, hanem harcolva. Ma leginkább a világiasság és az anyagiasság fenyegeti a keresztyéneket. Karl Barthot, a nagy teológust, egyszer egy gazdag városba hívták előadást tartani az új ég és föld valóságáról. Előadásának nem volt visszhangja. Erre ő azt mondta: látva, hogy ti milyen gazdagságban éltek, és milyen jól érzitek magatokat e világban, nem csodálkozom, hogy kevésbé érdekelnek titeket a végső dolgok. Vigyáznunk és imádkoznunk, nehogy mi is így járjunk.

Lőrincz István

Jézust nem lehet elrejtteni

(Folytatás az 1. oldalról)

Istent azonban nem lehet elhallgattatni. Amit az ember elhallgat, azt Isten kimondatja: „Nincs itt, mert feltámadott.” Miért olyan fontos ez a hír? Miért olyan fontos ez az információ, hogy el kell hallgattatni a tanúkat? Azért, mert a feltámadás alapjaiban változtatta meg a világot és a róla alkotott képet, de megváltoztatta az emberről alkotott nézeteket is. Sokan kutatták és aztán állították, hogy a Föld és az élet keletkezése egy véletlen műve. Az ember is csak véletlenül van itt a Földön, és mint a legfejlettebb élőlény, a piramis csúcsán, nem tartozik senkinek felelősséggel. Azt tehet, amit akar, és így nem is kell senkinek elszámolnia tetteivel. A feltámadás tényével Isten áthúzza az ember számításait. A tényekkel nem lehet vitatkozni. Ezért tesz meg mindent az ember, hogy eltitkolja a valóságot. Azt azonban nem tudja, hogy Jézust nem lehet elrejtteni ebben a világban. Ha azonban mégis sikerülne, akkor ebbe a hazugságba az emberiség belehalna. Mindenütt, ahol Krisztus nincs jelen, ott látható módon kiszáradnak az emberi kapcsolatok, és az önzés, háborúskodás veszi át az uralmat. Ott a félelem és a kétségbeesés uralkodik el az emberen. Aki azonban hisz Őbenne, ha meghal is él.

Az asszonyok, akik elindultak a temetőből, máris találkoznak Jézussal, aki megszólítja

Ady Endre

A szép húsvét

Odukat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Húsvét szent tavasza
S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Húsvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?

őket, és ezt mondja: „Örüljete!” és „Ne féljete!” Jézus él és itt van közöttünk, és elveszi most a félelmünket, megvigasztalja a szívünket a bánatban, megerősít a gyengeségben, a betegségben, és meghallgat minket minden időben.

Ezzel az erővel, vigasztalással, ezzel az örömmel a szívünkben induljunk tovább mi is ezen a húsvéton.

A feltámadott Krisztus kísérje lépteiteket!

Húsvéti állomásaink

Fél évszázados lelkipásztori szolgálatom idején az ünneplő gyülekezettel nemegyszer bejártuk lélekben azokat a helyeket, ahol Krisztus az embereknek megjelent. Jó volt nekünk lélekben ott lenni, feltámadásának ajándékát átélni és erről másoknak is bizonyosságot tenni. Most újra végigjárom a feltámadt Jézus megjelenésének helyeit, mert egyre nagyobb szükségem van nekem is vele találkozni, ez állomásnak élményeit újra átélni és másokat is ebben részesíteni.

Kedves Olvasó, aki betegséged, öregséged miatt nem lehetsz részese a húsvéti templomi igehallgatásnak, kérlek, lélekben legyünk úti-társak eme csodákkal gazdag helyeken.

A legelső hely, ahol a feltámadt Jézus megjelent, Jeruzsálemen kívül van. Ott a sír, ahova őt elhelyezték. Jézusnak e földön a legelső helye is a városon kívül volt: Betlehem mezeje volt az a hely, ahol a megszületett kisdedet a jászolba helyezték.

Szegődünk most a Jézus sírjához nagy bánattal közeledő asszonyokhoz. Sírja a szenvedéstörténet végét jelzi, de az üres sír a mi testünk feltámadását vetíti előre.

Minket, Jézus sírjához közeledőket már megelőzött az angyal.

Székely József

(Folytatása a 6. oldalon)

Ünnep mint lehetőség

Megfáradt jelenünkben jobbra tartunk az ünnepektől. Egyháziaktól és világiaktól egyaránt. Tartunk tőlük, mert a legtöbbször készületlenül virrad reánk a nap, amikor ünnepelni kellene. Munkát, kínzó határidőket, teljesítésre váró feladatokat félretenni, és helyett beengedni a lelkünkbe, az étletterünkbe, szűkebb és tágabb közösségünkbe az ünnepet. Mert éppen ez a legnehezebb: az ünneplőruha mellett a lelkünket is ünneplőbe öltöztetni. Ha úgy tesszük, egyé válni az ünneppel, testben és lélekben azonosulni vele.

Sok sikertelen ünnep van már a hátunk mögött. Manipulatív, figyelemelterelő aktuálpolitikai szölamok alkalmazzák, húzzák egy kaptafára gyakorta a múltat és jelent. Melyek csak azt érik el, hogy kiüresítik az ünnep értelmét, s eltávolítanak az emlékezés lényegétől, a kiindulási ponttól, a százhatvanhét évvel ezelőtti március idusától. Az üzenettől, ami tartást, távlatot, jövőképet adhatna a jelennek. Az önmagát keresőnek. A múltat és a jelent összekeverni nem érdemes. Előbbire tisztelgően emlékeznünk kell, míg utóbbit elég, ha meg- és túléljük. S majd ítél a jövő. De mindig csak megfelelő távolságból visszatekintve.

Persze a nemzeti ünnep lehet olyan nap is, amelyen egyszerűen csak kötelező szabadnap-pá silányul a szabadság megélése az emberi lélekben. Egy plusz nap a munkára vagy a pihenésre, kinek-kinek ízlése és habitusa szerint. De lehet akár a globalizmus piros betűs ünnepe is, melyen, ahogy jól megszoktatták már ve-

Kolozsvári fiatalok március 15-e alkalmával a Mátyas-szobor előtt (archív felvétel)

lünk, egész napos angolszász sikerfilm-folyam lötytyinti arcon március idusát.

Vajon e modern kor béklyóit néma egykedvűséggel viselő embereiként eszünkbe jut-e az idejünnep a Wass Albert-versben (*Emlékezés egy régi márciusra*) megszólaló kisgyermek

kérdése: „Édesanyám! Mi a szabadság?” Az 1947-ben, Bajorerdőn megfogalmazott versbeli válasz erre így szól: „fiam, szabadság az, ha majd hazatérhetünk mindannyian”. S vajon mi, 2016 tavaszán milyen válaszokat találunk zsugorodó étletterünkben, a félig-meddig már elherdált Kárpát-medencékben? Milyen válaszokat talál a mai ünneplő Pesten és Pozsonyban, az éhező Beregszászon és a fogyatkozó Aradon, és szerte másutt, ahol akad még magyar emlékező?

Március 15-én szeretném megtalálni a helyem az ünnepi tömegben. Választ kapni a bennem ágaskodó kérdésekre. Múlt, jelen és jövő kínzóan zavaró összefüggéseire. Hátha éppen a múlt hősei igazítanak majd el. Talán az általuk tanúsított márciusi hév, ifjonti lelkesedés bennem is lángra gyújt valamit, ami – úgy tűnik – ma már csak alig-alig pislákol. Talán megtalálom ez ünnepen önmagam és az életem. Talán sok hasonlóan keresgélő emlékező úgy ér haza majd este, hogy megtalálta kérdéseire a választ. Talán majd az emlékező tisztelgés megadja a jövő biztatását és reménységét, akár nagy püspökünk, Ravasz László szavaiba kapaszkodva: „Találja meg önmagát a magyar, és megtalálta, megmentette – jövődjét.” Így legyen!

Fábián Tibor

Lobbizás egy népirtás napirenden tartásáért

Exkluzív interjú Hölvényi György európai parlamenti képviselővel

Strasbourgban február elején történelmi fontosságú állásfoglalást adott ki az Európai Parlament (EP). Ebben az Iszlám Állam által végrehajtott tömeggyilkosságokat, bűncselekményeket népirtásnak, háborús bűnnek és az emberiség elleni bűncselekménynek minősítette. Az EP felkéri a tagállamokat, hogy a nemzetközi joggal összhangban nyújtsanak támogatást és védelmet, beleértve a katonai védelmet és támogatást is az érintett, fenyegetett népcsoportoknak. Az állásfoglalás jogi eljárást helyez kilátásba olyan államokkal és magánszemélyekkel szemben, akik támogatják a „bűnszervezetet”. Egyúttal arra kéri a tagállamokat, minden eszközzel akadályozzák meg, hogy európai polgárok csatlakozhassanak az ISIS-hez. Az EP hangsúlyozta: az ISIS népirtást folytat közel-keleti keresztények és más vallási, etnikai kisebbségek ellen. A Parlament kéri az ENSZ Biztonsági Tanácsát, támogassa a Nemzetközi Büntetőbíróság előtt azt a jogvitát, ami népirtásnak kívánja minősíteni az ISIS bűncselekményeit. Az állásfoglalás keletkezéséről kérdeztük Hölvényi György (FIDESZ/KDNP) EP-képviselőt, aki kezdetektől fogva dolgozott a határozat elfogadásán.

– *Képviselő úr, milyen út vezetett eddig az eredményig?*

– A határozat elfogadása egyfelől szimbolikus politikai állomás, amelyre nagyon vártak maguk a közel-keleti keresztények is. Az elképzelés megszületése tehát rájuk vezethető vissza. Az EP képviselőiként a kezdeményező képviselőtársaimmal együtt először a helyszínen, Irakban szembesültem a népirtás kimondására vonatkozó igénnyel. Ezt a segélykiáltást erősítette fel a civil világ, magam is értesültem az aláírásgyűjtésről. Nem elhanyagolható a végkifejtés szempontjából, hogy ennyi támogató állt az ügy mögé világ- és Európa-szerte.

Az Európai Néppárt frakciója aztán politikai szempontból is akcióba lendült a parlamentben, és jogászszakértők bevonásával tervezetet tett le először a saját képviselőcsoportja asztalára. Miután itt egyetértés született a politikai célokról, egyáltalán az ügy vállalhatóságáról, meg kellett nyerni a nagyobb politikai táborokat. Nyilván ez Brüsszelben nem kis feladat, de az ISIS mindent felülmúló brutalitását ma már nem tagadhatja le semmilyen komoly politikai erő.

Érdemes megemlíteni: általában kevés precedenst látunk világos politikai egyetértésre olyan kényes kérdésben, mint egy népirtás megítélése. Gondoljunk csak arra, milyen összehangolt erőfeszítést, „lobbizást” igényel egy genocídium napirenden tartása akár politikai, akár jogi értelemben. Ennek jó példája az örmények éppen egy évszázados küzdelme a saját szenvedésük nemzetközi elismertetéséért, politikai elfogadtatásáért.

– *Mennyire várható, hogy végre konkrét lépések lesznek, s ki fogja ezeket foganatosítani? Mit érnek ugyanis a határozatok, ha csak írott malasztok maradnak?*

– Az EP elsősorban politikai irányt szabott e kérdésben. Most a tagállamokon a sor, hogy jogrendjükben érvényesítsék az uniós szinten elfogadott elveket. Mindenekelőtt az egyes kormányokat és az ENSZ BT tagjait kell határozottabb cselekvésre ösztönöznie mind a nemzeti törvényhozási gyakorlatukat, mind a nemzetközi fórumokon képviselt elveiket illetően.

Az EP széles politikai felhatalmazással rendelkező és meghatározó szereplő a nemzetközi szinten, tehát alkalmas fórum arra, hogy az ENSZ-nek és a Biztonsági Tanács tagjainak a figyelmét érdemben felhívja a globális méreteket öltő agresszióra.

A genocídium az egyik legsúlyosabb kategória a nemzetközi büntetőjogban, amelynek

definícióját az ENSZ 1948-as népirtásról szóló konvenciója írja le. A tények kimondása egy állomás az ISIS elleni jogi lépések kibővítése érdekében. A jogi érvényszerzés nyilván nem az EP hatásköre. Amint utaltam rá, itt az egyes meghatározó hatalmak, az ENSZ BT tud például újabb lökést adni e folyamatnak. Valamelyest optimista vagyok, ha látom, mennyire előtérbe került a terrorizmus elleni küzdelem kontinensünk országaiban is.

– *Hogyan érintheti e határozat a szíriai és iraki keresztényeket, jezidákat és másokat, hogy érzékeljék, nincsenek magukra hagyva? Miként szereznek erről tudomást az agyonmanipulált sajtó ellenére?*

– Louis Raphael Sako iraki káld pátriárka levélben kérte erre a politikai kiállásra a képviselőket, utalva arra, hogy a szenvedőknek ilyenformán is sokat jelent az európai szolidaritás. Maguk az egyházak és vallási-etnikai közösségek tudnak a népirtás elismertetéséért folytatott európai harcokról, hiszen ők ösztönözték a folyamatot. A közösségek belső csatornái fontosak tehát a jó hír közlésekor. Hogy a tömegmédiát nem a keresztény- és vallásüldözésről szóló hírek uralják, az szinte már természetes. Ennek ellenére úgy érzem: a meghatározó közvéleményformálók is felfigyeltek e határozatunkra. Már ezért is megérte a küzdelem.

Az üldözött közösségeket most gazdasági és humanitárius vonalon kell továbbra is fokozottan segíteni. A helyi vezetők ezekre vonatkozóan konkrét és kidolgozott terveket tettek le az asztalra. Az EU jelentős forrásokat különített el a közel-keleti humanitárius válság kezelésére. Európának igen széles eszköztára van, mindenekelőtt gazdasági értelemben. A segélyprogramok volumene ma is jelentős, még ha nem is ismert általánosan ez az aktivitás. De Európában igenis kell hogy legyen kapacitás és tudás a segélyprogramok jelentős fokozására. Kulturális rokonságunk miatt a felelőségünk is sokkal nagyobb, ha segítségnyújtásról van szó. Hónapok óta hangsúlyoztam iraki tapasztalataim alapján: az EU-nak arra van tényleges hatásköre, hogy konkrét projektekkal segítse a közösségek megtartását hazájukban vagy térségükben. Ennek legközvetlenebb módja a lakhatási, oktatási vagy foglalkoztatási programok jelentős kiterjesztése, az öshonos és ma már fenyegetett közösségek említett elképzeléseit figyelembe véve.

Dr. Békefy Lajos

Hölvényi György Budapesten született 1962-ben. Az ELTE-n szerzett magyar-történelem szakos tanári diplomát, majd idegenforgalmi szakközgazdász képzettséget. 2012–2014 között az Emberi Erőforrások Minisztériuma egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára volt. 2014-től az Európai Parlament képviselője. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport tagjaként különféle bizottságok munkájában vesz részt. Nős, három gyermek édesapja.

Kütyük nélkül a feltámadásra figyelve

Ma – méltán mondhatjuk – a „virtuális világ korában” élünk. Míg egy emberöltővel ezelőtt még alig néztek televíziót az emberek, ma már újabb és újabb kütyükkel (jól értsd: i-phone, i-pad, tablet) hatalmas sebességgel (Mbps, 3G vagy 4G) az egész világot a szemünk elé tudjuk vetíteni bárhol is járunk, vagy éppen keljünk. Ha valami rendkívüli esemény történik valahol a nagyvilágban – az már ott is van az orrunk előtt. Az „élet” felgyorsult, s mi pedig sodródunk vele. Sajnos, már hozzá is szoktunk ahhoz, hogy mivel a rendkívül jó minőségű kép és hang segítségével egész közel kerülünk a nagyvilág eseményeihez, nem hiányzik a személyes jelenlét. Virtuális világunkban részletes betekintést nyerünk a „nagy eseményekbe”, anélkül, hogy valóban részt vennénk bennük.

És csodák csodája – ebben a felgyorsult világban a feltámadás örömhíre is hirdettetik. Sok más hírrel együtt hangzik az örök élet evangéliuma. Sokféle beszéd között hangzik az Ige, és Isten megtartó ereje. Pál apostol azt mondja: „Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben.” (1Kor 4,20) Milyen nehezen érti meg ezt ma az ember! Vajon miért? Mert a sok bába keze között elvész a gyermek!? Sok a beszéd, vagy ahogy mondjuk a szöveg, és kevés a tett.

Isten azonban gondoskodott rólunk! „Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Istennek erején nyugodjék.” (1Kor 2,5) Azon az erőn, amely a rendetlenségből, a káoszról – rendet, kozmoszt teremtett. Először a semmiből teremtett mindent, majd pedig az Isten beszédét semmibe vevő embert újjáteremtette. Összekötötte az őt az újjal. Nem magyarázkodott, hanem hatalmas erejével cselekedett. Az újjáteremtés hajnalán Krisztus keresztségével összekötötte a beszédet a megtartó erővel. Ma is ezt teszi. Az ember beszédét, földi életét összeköti ereje által az Igével, a valós „való világgal”, hogy az ember ne csak virtuálisan éljen, hanem valóságosan legyen.

Igen, ma is áll Krisztus szent keresztese – elmúlás és rom felett. Ezért ma is, amikor még

beszélnek arról, hogy húsvét a feltámadás és az örök élet kezdete, tedd félre a sokféle kütyüt, s végre-valahára figyelj oda a valóságra, az igazi hírre, a fekete-fehérre!

A húsvétkor feltámadott Úr ma is döntésre hív. Döntened kell, hogy te veszed továbbra is kezvedbe a különféle kütyük által a virtuális életet, vagy pedig behelyezed sebzett életedet az élet Urának kezébe? Az egyetlen kérdés az, kinek a pártján állsz: az életnek vagy a halálnak a pártján?

Lépj hát elő a szemlélődők, a nézelődők sorából, azok közül, akik egy újabb szenzációra, mozgalmas képsorra, még mindig a „csodára” várnak. Ha nem vennéd észre, akkor hidd el, hogy a csoda már „megszületett”, „meghalt”, de „fel is támadt”. Te, aki már megszületted, higgyél, és ne halj meg úgy, hogy szívedben ne élne a feltámadott Úr.

„Mert reménységben tartatunk meg: a reménység pedig, ha láttatik, nem reménység; mert amit lát valaki, miért reméli is azt? Ha pedig, amit nem látunk, azt reméljük, békességes türéssel várjuk.” (Róm 8,24–25)

Péterffy Kund

(a szerző az ausztráliai Sydney-ben élő magyar reformátusok lelkipásztora)

Egységes keresztyén hang

„Testvérem!”, így köszöntötte Ferenc pápa Kirill moszkvai pátriárkát kubai találkozójukon, amely új lendületet, de még inkább új kezdetet adhat a vallásközi párbeszédnek és a keresztyén egyházak közeledésének. Az egyházi média nagy felületen számolt be a két egyházfő kubai találkozásáról, amelynek jelentősége abban rejlik, hogy példátlan az egyháztörténelemben.

1054-ben, kölcsönös kiátkozások közepette, kétfelé szakadt az addigi egységes, egyetemes, de már számos belső konfliktust hordozó keresztyén egyház. Azóta, a legmagasabb szinten nem történt kapcsolatfelvétel a római katolikus egyházfő és az ortodoxia legtöbb hívével rendelkező moszkvai pátriárka között. Miközben a kisebb befolyású konstantinápolyi pátriárkával többször is találkozott már katolikus egyházfő. A keresztyén egységtörekvés mérföldköve tehát, hogy a közel ezeréves távolságtartást legyőzve, a vatikáni és a moszkvai egyházi vezető végre egy asztalhoz ült.

A semleges helyszíneként kijelölt Kubában aláírt 30 pontból álló nyilatkozat ugyan hasonló áttörést nem tartalmaz, inkább csak az együtt gondolkodás fontosságát tükrözi. Szorgalmazzák például a két egyház közti úrvacsorai közösség helyreállítását, amelynek megszünte szintén az egyházszakadással egyidős.

Ennek gyakorlati megvalósítása még további egyeztetések kérdése lesz, de a most megtörtént felekezeti párbeszédnek éppen ez lehet az egyik legfontosabb és leglátványosabb gyümölcse.

A havannai nyilatkozatban összegzik a kelet-európai rendszerváltozások egyházi hatásait is. Mert miközben Európa nyugati felén a keresztyén hit visszavonulóban van, addig keleten a kommunizmus bukása valóságos lelki megújulást hozott. Különösen igaz ez az ortodoxiára, amely a posztkommunista országokban visszanyerte korábbi államegyházi „primus inter pares” (első az egyenlők között) jellegű különállását.

Komoly üzenettel bír az európai migrációs kérdésben történő közös állásfoglalás is, hiszen egy erős és egységes keresztyén hang mindaddig hiányzott ezen a téren. A két keresztyén egyház feje a kontinens jelenét megpecsételő, ahogy fogalmaznak: „a vallási identitásokat nem tisztelő migrációval kapcsolatban” óvatosságra int, hozzátéve, hogy Európának hűnek kell maradnia keresztyén gyökereihez. Ez azt is jelzi, hogy mára egyházi téren is elhalkultak a feltétlen és tömeges befogadás mellett kardoskodó hangok, és a nagy keresztyén egyházak finoman bár, de kinyilvánítják: nem érdekeltek egy iszlámosított Európában.

F. T.

Húsvéti állomásaink

(Folytatás a 3. oldalról)

Ő az, aki egykor a pásztoroknak tudtul adta Jézus földre jövetelét. Most tudtul adja feltámadását. Nem csak a fülünk hallja a nagy csodát: „Nincs itt!” Az üres sírnál a szemünk is belekápázik abba a fényességbe, amelybe az égi hírnök öltözött. E fényességgel lett még csodálatosabb e hely, akárcsak a tavasz a virágok színeivel és illatával, az üdvösség a hervadhatatlan koszorúval. Hódolatra és hálára köteleznek ezek minket, mert ahogyan Jézus fogantatása a Magasságos ereje által történt, a feltámadása is Isten hatalmas erejének munkája szerint ment végbe (Ef 1,19–20).

De nemcsak az angyali fényesség vesz minket körül, hanem a szívvel-lelket megnyugtató ige is hallatszik: „feltámadt!” Ezzel lesz teljes a húsvéti ünnep. A sír a szenvedéstörténet végét jelzi, az üres sír Isten győzelmi jele Krisztus ellenségei felett, akiknek hatalma csak a koporsóig ér el.

Az angyal megjelenését nemsokára követi Jézus megjelenése. Aki értünk szenvedett, aki a kereszthalált vállalta, akit eltemettek: most előttünk áll a sír mellett. Ugyanaz és mégis más. Dicsőséges testben, hogy mi is mások lehessünk öhozá és egymáshoz való viszonyulásunkban.

Ugyanaz a biztatás száll felénk az angyal és Jézus ajkáról is: „ne féljete!” Számunkra olyan ez a csengő hang, mint a költöző madár két szárnya, amellyel a madár mérhetetlen mélységek és hegyek csúcsai, tengerek hullámai fölé tud emelkedni. Az Úr Jézus erejénél nincs erősebb, hatalmánál nincs nagyobb. A hír hallatán félelmünket levetkőzzük, és szívünket kitarjuk az Ige befogadására. Ez pedig így szól az ő ajkáról: „örvendjete!”

Mellette vége a bánatnak, tehernek, amit magunkban hordozunk. És vége a halálnak is, ő diadalt aratott felette, ez pedig a mi diadalunk is. A feltámadt Jézus dicsőséges voltában velünk van minden nap a világ végéig. Nem fogunk tudni soha mások igazi örömére lenni mindaddig, amíg az ő szava és ajándéka nem tölti be életünket. Ez segít, ez gyógyít, ez emel fel.

*

A második hely, ahol a feltámadott Jézussal találkozhatunk, az a Jeruzsálemből Emmausba vezető út. Próbáljunk lépést tartani az úton haladó két tanítvánnyal, mert gyakran szomorú az ábrázatunk, s lelkünknek nagy szüksége van arra,

Húsvét

...Még csak bimbózik a Nap,
Rügyéből megváltás fakad.
Virággá bomlik az élet,
Kelyhében érik a gyümölcs.
Áldozat tövisén csillan
A feltámadt remény.

Dézsi Zoltán

Harsányi Lajos

Húsvéthajnali várakozás

A kert fölött az éj suhog.
A fák, mint örök állnak.
Még itt kísért borzalma a
Nagypénteki halálnak.
De hirtelen egy villanás
Cikáz a kerten végig.
A Getsemaneh bokrai
A villanást megérik.

A hajnal ébred. Annak a
Gyémánt szeme sugárzik?
– Nem, nem! Valaki jár itt!

A kertnek útja még sötét,
De rajta kavics roppan.
Valaki némán átleg
S megáll a tar bokorban.
Egy kis madárnak felnyílik
Trillára termett ajka
És füttyögő ezüst sapon
Ijedt dal tör ki rajta.

A hajnalt érzi a madár.
Annak veri trilláit?
– Nem, nem! Valaki jár itt!

Az árnyék mozdul hirtelen,
Az alvó kert felébred.
Szent borzalommal néz körül
A bokrokon az élet.
A fák között valaki áll,
Fehér ruhája lebben.
Angyalsereg gyűl hirtelen
A Getsemaneh-kertben.

Az utat végig térdelik,
A hajnal felsugárzik.
– A Megfeszített jár itt!

hogy ő mellénk szegődjön és szavaival a téves úton járó ismeretünket a helyes ösvényre terelje. Ő tudja igazán megvilágosítani értelmünket és megvigasztalni szívünket. Próbáljuk örvendve elfogadni, hogy ő Izráelt és minket nem a földi birodalmak, nem is az Európai Unió szolgátságából, hanem a bűnből jött megváltani. Kérjük mi is az emmausi tanítványokhoz hasonlóan: „maradj velünk, mert immár beesteledik nekünk”.

*

A harmadik hely, ahol a feltámadott Jézus velünk találkozni akar, a **damaszkuszi út**. Mily sokan vagyunk, akik úgy gondoljuk: az út, amelyen járunk, a helyes út, és a cselekedet, amelyet véghezviszünk, jó cselekedet. A törvénytudók és a kegyesek közül is többen ebben a csapdában élnek. Jézus jól látja, mennyi fájdalom és bánat van, mennyi könny hull a gonosz cselekedetek miatt. Sokszor Saulus lován ügetők vagy mellette haladók vagyunk.

Ám mert a kiáltások eljutottak hozzá, és megszánta mind a bűnhődőket, mind a bűnöst, dicsőségével, vakító fényével megjelent a da-

maszkuszi úton. Mert aki egyet is megsebez, vagy megöl az ő kicsinyei közül, az őt sebz meg, és őt feszíti keresztre. Az ártatlanokkal való bánásmód a Jézussal való bánásmódot jelenti. Jézus teljesen azonosítja magát az őt szeretőkkel. A damaszkuszi úton járóknak, mások megsemmisítésére törekvőknek belekiált a szívébe: „én vagyok Jézus, akit te kergetsz”.

Azért fontos ez az állomás, mert itt öli meg Jézus bennünk az őembert és születünk újjá. Itt születik meg a Krisztussal való megfeszítettetés, eltemetés és feltámadás, a vele való közösség. Ez az út Jézus győzelmét jelenti.

*

A negyedik hely a Tibériás-tenger partja: a nagy jelentőségű párbeszéd helye Péterrel és velünk. Péter gyakran kitüntette magát társai közül. Mi is gyakran szeretünk kiemelkedni embertársaink közül. Túlértékeljük magunkat társainknál, sőt többre tartjuk magunkat másoknál. Az elvakultság úrrá lesz rajtunk. Ez az állomás az, ahol a feltámadott Jézus maga mellé vesz és kiemel bennünket múltunk vagy jelenünk sötétségéből. De ő nem abban leli örömét, hogy bűneinkkel szembesít. Jól tudja, mi megy végbe a bűneit felismerő és bűnbánó szívben.

Itt az alkalom bizonyosságot tenni arról, hogy társainknál a Jézus szerintivel többek tudunk lenni. Ez a hely az, ahol kiderül: megfelelőnk-e az ő elvárásának? Megtölti-e szívünket a Jézus iránti őszinte, tiszta szeretet, kérdéseire igennel tudunk-e válaszolni? Az ő szeretete gyűjtja-e lángra egymás iránti szeretetünket?

Jézus szerint a szeretetnek a szolgálatban kell megvalósulnia. Ezért látatja velünk is, hogy bárányai és juhái mennyire rászorulnak a gondozásra, a pásztori szolgálatra. Úgy, ahogyan arról Péter később oly szépen írt: legeltessétek az Istennek köztetek levő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömmel, jóindulattal, mint példaképei a nyájnak, és elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koronáját.

Ajándékozta meg Isten életünket csodálatos helyekkel, áldott állomásokkal, ahol a feltámadott Jézus megtalálhat minket és mi megláthatjuk őt!

(A szerző egyházkerületünk missziói előadója volt)

ISSN–1223–8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár
Eötvös utca (str. Constantin) 1–3. sz.
Telefon: 0731-019404
Drótposta: uzenet@reformatus.ro
<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>
Főszerkesztő: Somogyi Botond
Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.
A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában
Felelős vezető: Dávid Zoltán
Korrektúra: Sztranyiczki Mihály

ÖRÖMMONDÓ

G Y E R M E K R O V A T

Összeállította:
Köncei Katinka

Kedves Gyermekek!

Isten megteremtette az embert, és kezet adott neki.

Kezet arra, hogy építsen, de az ember megtanult rombolni.

Kezet adott arra, hogy simogasson, de az ember megtanult ütni.

Kezet adott arra, hogy vigasztaljon, de az ember bánt.

Isten kezet adott, hogy az ember adjon, de ő megtanult lopni.

Arra adott kezet, hogy hívjon, de az ember elutasítja magától a másikat.

Kezet adott arra, hogy felemeljen, de ő letaszítja a másikat.

Kezet adott, hogy azzal az ember az életet óvja, de ő megtanult ölni.

Kezet adott, hogy imádkozzon, de ő megtanult átkozni.

Ezért küldött Isten Valakit, Aki nek a keze: épít, simogat, vigasztal,

ad, hív, felemel, gyógyít, megvéd és áld!

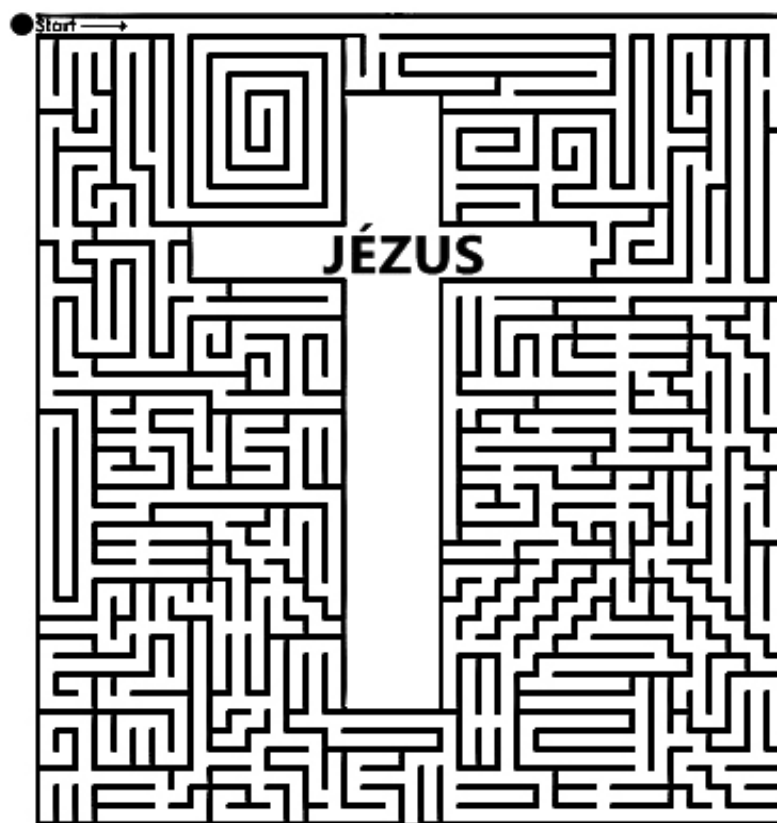
De a többi kéz átszegezte az Ő kezét: Pilátus keze, a katonák keze, a zsidók keze, a pogányok keze, a tanítványok keze, a mi kezünk, az én kezem és a te kezéd!

Jézus nem maradt halott, harmadnap feltámadt! Itt jár közöttünk, és ma is nyújtja átszegett kezét: felénk, felém és feléd!

Mit teszel te ezzel a kézzel?

Isten hozzánk való szeretetét abban mutatta meg, hogy az Ő egy-szülött Fiát elküldte ebbe a világba. Nagypénteken Jézus meghalt a kereszten, hogy átvállalja tőlünk a mi bűneink büntetését. Majd harmadnapon feltámadt a halálból: *miattunk, helyettünk és értünk!*

Kereszt-labirintus

Evangéliumi kvíz

A húsvéti ünnepkör történeteit az evangéliumok részletesen ismertetik. Az alábbi kvíz az evangéliumok beszámolóit alapján készült.

A helyes válaszok előtt található betűket összeolvasva **Jézus egyik megnevezését** kapjátok!

1. Jézus kiknek és hol beszélt a kenyérről és a borról – az Ő testéről és vérérol?

- B) az Őt hallgató sokaságnak, az Olajfák hegyén
- L) a tanítványoknak, az utolsó vacsorán

2. Hol fogják el Jézust?

- E) a Gecsemáné-kertben
- I) a templomban

3. Júdás mennyi pénzt kapott a főpapoktól?

- N) 50 aranyat
- T) 30 ezüstöt

4. Kit emlékeztetett kakasszó a bünére?

- M) Pétert
- F) Júdást

5. Ki mondta Jézusról: „Íme, az ember”? (Jn 19,5)

- Z) Heródes
- V) Pilátus

6. Ki segített Jézusnak vinni a keresztet?

- Á) cirénei Simon
- Ü) arimátiai József

A húsvéti ünnepkör

A táblázat **első és második oszlopába** írjátok be a megfelelő válaszokat:

– **HÚSVÉT**

– Jézus keresztre feszítése és halála.

– Az utolsó vacsora. Jézust ezen a napon fogták el.

– **VIRÁGVASÁRNAP**

– Bizonyos dolgokról való lemondásunk, annak érdekében, hogy Istenre még inkább odafigyeljünk.

Majd az **utolsó oszlopba** írjátok be, hogy ti hogyan emlékeztek/ünnepeltek ezeken a napokon. Ti magatok hogyan élitek meg az ünnepkör alkalmait?

Az ünnepkör alkalmai	Amire emlékezünk	Mi így emlékezünk/ünneplünk
BÖJT		
	Jézus bevonult Jeruzsálembe.	
NAGYCSÜTÖRTÖK		
NAGYPÉNTEK		
	Jézus feltámadása.	

7. Húsvét hajnalán kik mentek először Jézus sírjához?

- G) az asszonyok
- P) Péter és János

8. Melyik tanítvány kételkedett, amikor társai beszámolnak, hogy találkoztak a Feltámadottal, Jézussal?

- E) János
- Ó) Tamás

Szakiskolai műhely nyílt

Korszerűen felszerelt szakiskolai tanműhely átadásán vett részt nemrég Kató Béla püspök és Potápi Árpád, a magyarországi miniszterelnökség nemzetpolitikaiért felelős államtitkára. Potápi a Református Kollégium keretében működő Szász Domokos Szakiskola intézetében egy 14,8 millió forintos magyar állami támogatással felszerelt asztalosműhelyt adott át. Ezzel bővítették a Kolozsvár körzetében élő magyar gyermekek lehetőségeit, akik korábban csak román nyelven tanulhattak mesterségeket. Az átadáson Kató Béla püspök hangsúlyozta: a kollégium keretében meg-

Fotó: Kiss Gábor

szervezett szakoktatás azért nyújt többet, mint versenytársai, mert itt több a felelősségérzet, a rátermettség, de a ragaszkodás is. A Szász Domokos Szakiskolában jelenleg két évfolyamon mintegy 180 diák tanulhat szakon.

Felavatták a sajtóközpont új nyomdaépületét

Az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának új nyomdaépületét avatták fel hivatalosan nemrég. A nyomda 1990-től a teológia épületében kapott „ideiglenesen” helyet, ám csupán az elmúlt években nyílt lehetőség arra, hogy a volt Bocskai tér (Avram Iancu) 15. szám alatti épü-

let hátsó részét visszakapja az egyház. Ebben az épületegyüttesbe költözött be a levéltár, az iratterjesztés, az Agnus Rádió, az év elejétől itt működik az *Üzenet* szerkesztősége is. Az udvaron pedig egy felújított, egyszintes épületbe került a nyomda, amely múlt év végén egy Németországból vásárolt korszerű nyomdagéppel is gazdagodott. Az ünnepségen Kató Béla püspök, valamint Dávid Zoltán igazgató köszöntötte a jelenlevő munkatársakat és a meghívott vendégeket. Az eseményen elhangzott: a nyomda léte néhány évvel ezelőtt még kérdéses volt, ám most egy biztos pont a sajtóközpont keretében, amelynek – Kató Béla püspök szavai szerint – legalább nullszaldóságnak kell lennie, vagyis ha nem is termel profitot, legalább ne veszteségesen működjék. Az elképzelések szerint az épületegyüttesbe költözik az egyházkerület többi kiadványának szerkesztősége is.

A fiatalok az egyház jövőjét jelentik

(Folytatás az 1. oldalról)

A változásoktól nem kell félni – hangsúlyozta Tussay Szilárd –, hiszen az IKE folyamatosan változásokon megy át. Ez a jövőben sem fog változni, hiszen az erősíti és élteti az ifjúsági szövetséget, hogy mindig az adott időben tevékenykedő fiatalok változtathatnak rajta a kor igényei szerint, de a célt és irányt szemük előtt tartva, amely nem más, mint a magyar református egyházi közösségben megélt hit.

A LoveWood ifjúsági kerestyezen zenekar zeneszámait után Ballai Zoltán előadó-tanácsos áhítatát követően dr. Buzogány Dezső teológiai tanár, az 1990-ben újraalakult IKE első elnöke szólalt fel. Nagy kihívást jelentett számunkra az újraindulásnál az, hogy a YMCA „betört” az országba, és külföldi támogatásokkal be akarta tagolni az IKE-t egy olyan szervezetbe, amely nem egyházi alapú. Sikertelen ellenállni ennek a

kísértésnek, és ezt az irányvonalat azóta is tartani – mondta Buzogány, aki szerint a szervezetnek társadalmi küldetése is van, összefogni az ifjakat a református egyházban. Makkai Péter egykori elnököt Nagy Tibor váltotta az IKE élén, aki beszédében azt hangsúlyozta, nagy kihívást jelentett számára a jól képzett, de eltávozott munkatársak gyors pótlása. Batizán Attila volt elnök arról beszélt, hogy a fiatalok is meg tudnak csontosodni, ezért az ifjúsági szervezetnek is állandóan meg kell újulnia. Bartos Károly jelenlegi elnök rövid beszédét követően a teológia dísztermében leleplezték azt az emléktáblát, amelyet az IKE fennállásának 95. évfordulója alkalmából készítettek.

A teológián tartott ünnepség csupán egy ren-

HISZ – Hivatásmegőrző Szolgálat

Amikor Jézus a Betesda-tó mellett szóba állt egy harmincnegyevenéves szenvedő emberrel, akkor e mozgásképtelen ember azt panaszkodta: „nincs emberem, aki odasegítene a vízhez”. Keserű mondat ez, ami azóta is sokakban megfogalmazódott: nincs senki, akire számíthatnék, aki osztani akarna a nyomorúságomban. Az utóbbi évtizedek társadalmi változásai sokakat hoztak ilyen helyzetbe.

Az Erdélyi Református Egyházkerület Lelkészerkezlete kimondottan a lelkipásztorok és családtagjaik számára hozott létre egy Hivatásmegőrző Szolgálatot, aminek keretében figyelemmel és segítséggel lépünk a szolgatársak mellé. Szeretettel ajánljuk minden lelkipásztoroknak és szeretteinek figyelmébe e lehetőséget.

Bővebb információ:

a hivatasmegorzoszolgalat.wordpress.com honlapon és az esperesi hivatalokban.

dezvény- és ünnepségsorozat elejét jelentette, amelynek csúcspontja a nyári szovátai *Váls irányt!* elnevezésű ifjúsági fesztivál lesz, a végét pedig december 10-én a *Várom az Urat* adventi keresztyén zenefesztivál zárja.

Az ünnepségen a LoveWood zenekar szórakoztatta a jelenlevőket